

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1520/2016
26.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Алановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 347/15 од 02.06.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 231/16 од 12.09.2016. године, у седници већа одржаној 26.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Алановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 347/15 од 02.06.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 231/16 од 12.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми ЗК 347/15 од 02.06.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити, уколико окривљени у року провере од 2 (две) године од дана правноснажности наведене пресуде, не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Руми у износу од 25.760,12 динара, суду у износу од 4.429,00 динара и оштећеној ББ у износу од 19.500,00 динара, а на име судског пашала да плати износ од 4.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 231/16 од 12.09.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Алановића, а пресуда Основног суда у Руми ЗК 347/15 од 02.06.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Алановић, у

смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд повредио одредбе кривичног поступка које се односе на главни претрес и доношење првостепене пресуде, јер је одбио доказни предлог одбране, који је имао за циљ расветљавање спорног догађаја, односно суд је одбио предлог за испитивање у својству сведока малолетне ВВ и малолетне ГГ, деце окривљеног и оштећене, а који доказни предлози су могли бити изведени на главном претресу, па је по оцени браниоца на овај начин повређено и право на правично суђење и право на одбрану окривљеног.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног у суштини указује на то да током првостепеног поступка суд није могао да одбије доказне предлоге које је предложила одбрана, а чиме указује на повреду члана 395. Законика о кривичном поступку.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 395. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић